

ร่าง
ข้อบัญญัติตำบล

เรื่อง
การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ 2549

โดย

องค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน
อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

บันทึก

ประกอบร่างข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2549

หลักการ

โดยที่เป็นการสมควร คณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน
ขอเสนอร่างข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2549
เพื่อขอคำแนะนำและยินยอม ตามความในมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

เหตุผล

โดยที่บทบัญญัติ มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ 2535 ให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข โดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขกำหนดให้กิจการใด ๆ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งหมายถึงกิจการที่อาจก่อให้เกิดปัญหาสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม สารมลพิษทางอากาศ น้ำ หรือมลพิษอื่น ๆ ตลอดจนสิ่งปฏิกูล มูลฝอย ที่อาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ข้างเคียง

ดังนั้นจึงขอเสนอร่างข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2549 ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน เพื่อพิจารณาและยินยอมต่อไป

ข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2549

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2549

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และมาตรา 32 มาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน ออกข้อบัญญัติไว้ดังนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน เรื่องการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ 2549 ”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตตำบลสูงเนิน นับแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งอื่นใดในข้อบัญญัตินี้ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัตินี้

“ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายถึง นายองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน

“ เจ้าพนักงานสาธารณสุข ” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ 2535 ในเขตตำบลสูงเนิน

“ การค้า ” หมายถึง การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตรกรรม การผลิตหรือให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

“ ตำบลสูงเนิน ” ในข้อบัญญัตินี้ หมายถึง เขตองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน

ข้อ 5. ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีมาตรการควบคุมในเขตตำบลสูงเนิน

1. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

1. การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลานหรือแมลง
2. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม
3. การประกอบกิจการสัตว์เลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

2. กิจกรรมเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

1. การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาดและการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน
2. การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์ที่ยังมิได้ฟอก
3. การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป
4. การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย และการขายในตลาด
5. การผลิต การโม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์

3. กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

1. การผลิตน้ำกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
2. การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาจ่อม กุ้งจ่อม ยกเว้นการบริโภคในครัวเรือน
3. การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวน้ำมันกุ้ง ยกเว้นการบริโภคในครัวเรือน
4. การนึ่ง การต้ม การเคี้ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
5. การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
6. การผลิตเส้นหมี่ ขนมหิน กว๊ายเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เก๋ยมี่
7. การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
8. การประกอบกิจกรรมการทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันทรอัป ขนมน้ำแข็ง
9. การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจกรรมห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
10. การผลิตน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำถั่วเหลือง เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ยกเว้นการบริโภคในครัวเรือน
11. การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล
12. การผลิต การแบ่งบรรจุเอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ น้ำส้มสายชู
13. การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร
14. การผลิตน้ำก่ก้น น้ำบริโภค
15. การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน
16. การผลิต การบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ

17. การผลิตไอศกรีม ยกเว้นเพื่อบริโภคในครัวเรือน
18. การผลิตขนมปัง มั้กะโรนี หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน
19. การประกอบกิจการห้องเย็น แช่แข็งอาหาร
20. การผลิตน้ำแข็ง ยกเว้นการผลิตเพื่อใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหารและเพื่อการบริโภคในครัวเรือน
21. การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ 5 แรงม้าขึ้นไป

4. กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

1. การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช
2. การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร
3. การเกี่ยวข้าวด้วยเครื่องจักร
4. การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร (โรงสี)
5. การผลิต การสะสมปุ๋ย
6. การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

5. กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

1. การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ
2. การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะ ด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (1)
3. การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (1)
4. การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (1)

6. กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

1. การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์
2. การตั้งศูนย์ถ่วงล้อ การซ่อม การปรับแต่ง ระบบปรับอากาศหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
3. การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจ มีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรกลหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย
4. การล้าง การอัดฉีดยานยนต์
5. การปะ การเชื่อมยาง

7. กิจกรรมเกี่ยวกับไม้

1. การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
2. การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการฟัน การทาสารเคลือบเงาสีหรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย
3. การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน

8. กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ

1. การประกอบกิจการเกี่ยวกับหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
2. การประกอบกิจการโรงแรมหรศพ
3. การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเพลง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน
4. การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

9. กิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งทอ

1. การสะสมปอ ป่าน ฝ้ายหรือนุ่น
2. การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร
3. การพิมพ์ผ้า หรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่นๆ

10. กิจกรรมเกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

1. การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
2. การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
3. การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
4. การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

11. กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

1. การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ
2. การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ
3. การฟันสี ยกเว้นกิจการใน 7(1)
4. การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

5. การผลิต การบรรจุ การสะสมการ

12. กิจการอื่นๆ

1. การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
2. การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และอุปกรณ์ไฟฟ้า
3. การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือถ่ายเอกสาร
4. การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้
5. การประกอบกิจการโกดังสินค้า
6. การพิมพ์สิ่งลงบนวัตถุที่ไม่ใช่สิ่งทอ
7. การก่อสร้าง

ข้อ 6. เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัติมีผลบังคับใช้ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5. ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบใบอนุญาตที่แนบท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 7. ผู้ประกอบกิจการ ตามประเภทที่กำหนดไว้ใน ข้อ 5 ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้า จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวกับสุขลักษณะและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้

- (1) สถานที่ตั้ง อาคาร โครงสร้าง ต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535
- (2) สถานที่ตั้งต้องตั้งในทำเลซึ่งทำทางระบายน้ำ รับน้ำโสโครกให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวก
- (3) ต้องทำการระบายน้ำสาธารณะหรือบ่อ ซึ่งรับน้ำโสโครก โดยใช้วัสดุถาวร มีลักษณะเรียบ ไม่ซึม ไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก
การระบายน้ำและรางน้ำต้องไม่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้งานในทางน้ำ หรือผู้อาศัยใกล้เคียง และหากเมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นควรว่าต้องมีบ่อพักน้ำโสโครก หรือมีระบบบำบัดน้ำเสีย ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
- (4) ต้องจัดให้มีแสงสว่าง และทางระบายอากาศเพียงพอ
- (5) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น โดยเฉพาะกิจการที่เกี่ยวกับการผลิตอาหาร
- (6) ต้องมีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล มูลฝอย และที่รองรับขยะ อันได้สุลักษณะ
- (7) ต้องมีระบบกำจัดมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิต รวมทั้งกลิ่น เสียง แสง รังสี ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง ควัน เหม่า เถ้า มูลหรือสิ่งใดซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญ
- (8) ต้องจัดให้มีห้องน้ำ ห้องส้วม เพียงพอแก่กิจการนั้น และต้องอยู่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ
- (9) ต้องจัดให้มีระบบป้องกัน อัคคีภัย และระบบแจ้งเตือนการเกิดอัคคีภัย

(10) ต้องรักษาสถานที่ให้อยู่ในสภาวะอันดีเสมอ และทำความสะอาด สถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน รวมทั้งต้องรักษาสถานที่ไม่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง แมลงวัน และสัตว์นำโรคต่าง ๆ

(11) สถานที่เกี่ยวกับการตาก การหมัก หรือฝังวัตถุ ต้องมีที่สำหรับตาก หมัก หรือฝังวัตถุ ตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

(12) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(13) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้าในเวลานั้นสมควร หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ 8. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้า ตามข้อ 6. ต้องยื่นคำขอต่อพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ 9. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 6 จะต้องนำสำเนาหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

- (1) บัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (2) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (3) ใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยเอกสาร

ข้อ 10. เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าตามข้อ 6 ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำขอตามข้อ 8 และหลักฐานตามข้อ 9 ต้องครบถ้วนแล้ว

ในกรณีมีเหตุอันจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งสามารถขยายเวลาไปได้อีก 2 ครั้ง ครั้งละไม่เกิน 15 วัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วนั้น

ข้อ 11. ผู้ได้รับอนุญาตประกอบกิจการค้าประเภทใดที่ประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการค้าเช่นนั้นต่อไป จะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดท้ายข้อบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสามสิบวันก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต

ข้อ 12. ผู้ที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 10 และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 11 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตหรือวันที่มายื่นคำขอต่อใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

ผู้ประกอบกิจการค้ารายใดไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่งต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระวันแต่จะได้บอกเลิกการดำเนินการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ 13. ผู้ที่ได้รับประกอบใบอนุญาตประกอบกิจการค้าจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ 14. กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุด

การขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อ 8 ข้อ 9 โดยอนุโลม และให้ใช้ใบนี้แทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

ข้อ 15. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้หรือตามบทแห่งพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไขหรือปรับปรุงภายในเวลากำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน

ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใดถูกพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใบอนุญาตอีก หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ หรือ การไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามวรรคหนึ่ง ก่อให้เกิดอันตรายที่ร้ายแรงต่อสุขภาพประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้

ข้อ 16. ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการค้าที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ 17. ผู้ประกอบการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับนี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 18. ให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสูงเนิน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลสูงเนิน

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือน ~~สิงหาคม~~ พ.ศ. 2549

(นายชาญชัย วงษ์ทอง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเนิน

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสมคิด ศิริพันธ์พิริยะ)

นายอำเภอกระสัง

๒๖ ส.ย. 2549